

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/42/2016
Identifikačné číslo spisu:	8109010603
Dátum vydania rozhodnutia:	18.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8109010603.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháлика a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 18. mája 2015, v trestnej veci proti obvinenej O. N. , pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, o dovolaní obvinenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 20. novembra 2012, sp. zn. 6 To 23/2010, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej O. N. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Prešov rozsudkom z 11. júna 2010, sp. zn. 5 T 21/2009, uznal obvinenú O. N. vinnú z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, ktorý spáchala tak, že

dňa 23. apríla 2001 uzatvorila v Prešove ako konateľka spoločnosti T., s.r.o., Ul. Slovenská č. XX Prešov a obstarávateľka stavby, Zmluvu o výstavbe číslo XX/X so stavebníkmi W. F. a jeho manželkou O. F., v ktorej sa zaviazala previesť na stavebníkov vlastnícke právo k dvojizbovému bytu č. XX, na X. poschodí obytného domu, v sekcii č. X, v lokalite T., ktorého zhotovenie bolo predmetom uzatvorenej Zmluvy o výstavbe, a to po nadobudnutí právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia a po celkovom finančnom vyrovnaní dohodnutých splátok, čo však nevykonala, a to napriek tomu, že stavebníci dohodnuté splátky uhradili, pričom už v čase podpisu Zmluvy o výstavbe vedela a bola uzrozumená o tom, že na liste vlastníctva k tomuto bytu boli ako vlastníci zapísaní manželia S. a F. U., čím takto podvodným konaním spôsobila manželom W. a O. F. škodu v celkovej sume 1 209 200 Sk (40 138,9 €).

Za to jej bol podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov uložený trest odňatia slobody na 2 roky. Podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu jej bol podmienčne odložený na skúšobnú dobu 2 roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvinená O. N. je povinná uhradiť poškodeným O. F., nar. XX. O. XXXX

a W. F., nar. XX. S. XXXX (správne XXXX), obaja zhodne trvalé bydlisko N., zastúpený splnomocnenkyňou poškodených JUDr. Luciou Verešpejovou, AK Požiarnická č. 17, Prešov, škodu vo výške 40 138,09 €.

Odvolanie obvinenej O. N. bolo uznesením Krajského súdu v Prešove z 20. novembra 2012, sp. zn. 6 To 23/2010, podľa § 319 Tr. por. zamietnuté. Uznesenie krajského súdu obvinená prevzala 29. mája 2013 a jej obhajca 22. júna 2013.

Proti týmto rozhodnutiam podala 9. februára 2016 obvinená prostredníctvom obhajkyne dovolanie z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por. Pritom uviedla, že rozhodnutia oboch súdov sú nesprávne a nezákonné. Voči výroku o vine a treste nemôže dovolanie podať, keďže jej je známy postoj najvyššieho súdu ako dovolacieho súdu k podaným dovolaniam, ktoré smerujú proti právoplatným rozsudkom, ktoré podliehali amnestii (napr. sp. zn. 2 TdoV 3/2013). Preto dovolanie podáva voči jedinému výroku rozsudku Okresného súdu Prešov, sp. zn. 5 T 21/2009, z 11. júna 2010, ktorým podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola zaviazaná k povinnosti uhradiť poškodeným O. a W. F. škodu vo výške 40 138,09 €. Tento výrok nepodliehal amnestii a je zjavne nesprávny, nedôvodný, v rozpore so zákonom a fatálne ju poškodzuje na majetkových právach. Len na základe takéhoto výroku je podľa poverenia Okresného súdu Košice-okolie na vykonanie exekúcie z 27. júna 2013, č. XXXX ? XXXXXXX, vedená voči nej exekúcia na vymoženie sumy vo výške 40 138,09 €. V ďalšom poukázala na zistený skutkový stav s tým, že bola odsúdená na náhradu škody za konanie, ktorého sa mala dopustiť ako konateľka obchodnej spoločnosti. Škodlivý následok nebol a ani nemohol byť spôsobený jej konaním ako fyzickej osoby. Ku prípadnému konečnému vyrovnaniu klientov spoločnosti T., s.r.o., nedošlo najmä z dôvodu vyhlásenia konkurzu spoločnosti ako aj z dôvodu existencie občiansko-právnych sporov jednotlivých stavebníkov so spoločnosťou T., s.r.o. V rozhodnom čase bola len jednou z viacerých konateľov spoločnosti T., s.r.o., s 5 % obchodným podielom, pričom jej právomoci boli obmedzené interným rozhodnutím väčšinových spoločníkov. Nikdy neinkasovala ani jej neboli poukázané na jej účet finančné prostriedky. Partnerom a zmluvnou stranou všetkých klientov a stavebníkov bola výhradne spoločnosť T., s.r.o. Napádaný výrok o náhrade škody nemá v predmetných súdnych rozhodnutiach zákonné ani skutkové opodstatnenie a je zjavne nesprávny. Preto považuje ňou uplatnené dovolacie dôvody za objektívne dôvodné. Dovolaciemu súdu navrhla, aby rozhodnutím vyslovil, že rozsudkom okresného súdu a uznesením krajského súdu bol z dôvodu § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por. porušený zákon v ustanoveniach § 287 a § 288 Tr. por. účinného v čase vyhlásenia a článku 19 Ústavy Slovenskej republiky, v jej neprospech. Rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o uloženej povinnosti na náhradu škody. Zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením, stratili podklad. Okresnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Dovolanie obvinenej bolo na vedomie zaslané prokurátorovi a splnomocnenkyňi poškodených, ktorá vo vyjadrení navrhla najvyššiemu súdu dovolanie odmietnuť. Prokurátor vo vyjadrení poukázal na to, že napadnuté rozhodnutia sú zákonné, a to aj v časti týkajúcej sa náhrady škody. Obchodná spoločnosť T., s.r.o., Prešov, prešla konkurzným konaním a o nároku poškodených U. v ňom nebolo rozhodnuté. Obvinená ako konateľka obchodnej spoločnosti svojím postupom porušila základné povinnosti vyplývajúce z tejto funkcie, v dôsledku čoho nastala situácia, kedy manželia F. aj napriek tomu, že uhradili celú sumu za výstavbu bytu nestali sa jeho vlastníckmi. Okresný súd preto postupoval správne, keď uložil obvinenej povinnosť nahradiť spôsobenú škodu. Navrhol podané dovolanie odmietnuť.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal všetky obsahové a formálne náležitosti dovolania. Dovolanie bolo podané oprávneným procesným subjektom, prostredníctvom obhajcu, v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 369 ods. 2 písm. b/, § 373 ods. 1, § 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.); avšak dovolaním obvinenej O. N. je napádaný len výrok o náhrade škody.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

V zmysle § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

V posudzovanom prípade je napadnutý výrok o náhrade škody v rozsudku okresného súdu v spojení s uznesením krajského súdu prostredníctvom dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por. Teda dovolanie bolo podané preto, že bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa a že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Skutok, ktorý obvinená spáchala spôsobom popísaným v skutkovej vete rozsudku okresného súdu, kde je uvedený i následok v podobe škody spôsobenej jej konaním, bol posúdený ako trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb., teda že na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku značnú škodu. Uvedeným skutkom je dovolací súd viazaný a nemôže ho dopĺňať ani meniť. Použitá právna kvalifikácia tohto skutku je správna, zodpovedajúca zákonu lebo v celom rozsahu postihuje konanie obvinenej, vrátane výšky spôsobenej škody, ktorá je v príčinnej súvislosti s jej trestným konaním.

Za trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. je možné páchatel'a potrestať odňatím slobody na dva roky až osem rokov. Obvinenej bol tento trest uložený na samej spodnej hranici trestnej sadzby. Rovnako aj uložený trest je zákonný.

Odvolávanie sa obvinenej na to, že na existenciu aj tohto dovolacieho dôvodu (§ 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.) za použitia analógie je možné výkladom dôvodu a významu ukladania trestov zistiť prepojenosť adhézneho konania v kontexte s ukladaným trestom, je nenáležitá a zavádzajúca.

V tejto súvislosti najvyšší súd zdôrazňuje, že sankciu za spáchaný trestný čin nemožno v žiadnom prípade spájať s náhradou škody. Účelom trestu je postihnúť páchatel'a za protiprávne konanie, teda spôsobiť mu ujmu na osobnej slobode, majetkových alebo iných právach, ktorú môže uložiť len súd podľa Trestného zákona v záujme ochrany spoločnosti pred trestnými činmi alebo činmi inak trestných.

Naproti tomu účelom adhézneho konania je nahradiť škodu, ktorá bola spôsobená v príčinnej súvislosti s trestnou činnosťou páchatel'a, čo je zrejmé aj z ustanovenia § 46 a nasledujúce Tr. por. Ak je dôkazmi nepochybne preukázaná aspoň časť riadne a včas uplatneného nároku na náhradu škody poškodeným, ako je to v danom prípade, súd je spravidla vždy povinný rozhodnúť aj výrokom o náhrade škody. Postup súdu podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol preto dôvodný a zákonný.

Vyjadrené preukazuje, že obvinenou uplatnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por. nie sú naplnené. Okrem toho najvyšší súd nezistil porušenie zákona vo výroku o náhrade škody.

Napokon sa žiada uviesť, že konštatovanie obvinenej, že dovolanie nemožno podať vo veciach, kde bola použitá amnestia prezidenta Slovenskej republiky nie je správna. Najvyšší súd v súvislosti s tým musí uviesť, že aplikácia amnestie na právoplatné súdne rozhodnutia v trestných veciach, alebo zahľadené odsúdenia z iných v zákonom upravených prípadoch, nie je prekážkou na preskúmanie právoplatných rozhodnutí v dovolacom konaní, ak je naplnený niektorý z dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por. a sú splnené aj ďalšie podmienky predpokladané zákonom.

Najvyšší súd na podklade toho dovolanie obvinenej na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.